09/08/2021

Υποδοχή της νέας εικόνας της Θεοτόκου μετά την πυρκαγιά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φωκίδος

Τη νέα ιερά εικόνα της Θεοτόκου θα υποδεχθεί μαζί με όλη την μοναστική αδελφότητα της Ιεράς Μονής Παναγίας Βαρνακόβης, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φωκίδος κ. Θεόκτιστος στις 14 Αυγούστου, ημέρα Σάββατο και ώρα 7:00 το απόγευμα. Υπενθυμίζεται ότι η παλαιά εικόνα καταστράφηκε από την πυρκαϊά της Μονής στις 15 Ιουνίου 2020.

Προσκαλούνται κλήρος, μοναστικά τάγματα και λαός να προσέλθουν στην Ιερά

Μονή Βαρνακόβης για να υποδεχθούν όλοι μαζί την εικόνα της Θεοτόκου, σύμφωνα με το παρακάτω πρόγραμμα:

14 Αυγούστου 2021

19:00: Υποδοχή και προσκύνηση ιεράς εικόνας

19:15:Μέγας πανηγυρικός Εσπερινός

15 Αυγούστου 2021

7:00 – 10:00 π.μ.: Όρθρος και πανηγυρική Θεία Λειτουργία

Μνημόσυνο στον ήρωα της Επαναστάσεως του 1821, Ιωάννη Μακρυγιάννη

Ενόψει του εορτασμού των 200 ετών από την ελληνική εθνεγερσία μας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φωκίδος κ. Θεόκτιστος παρευρέθηκε την Κυριακή 8 Αυγούστου στο χωριό Κροκύλειο, όπου προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας και εν συνεχεία τέλεσε Αρχιερατικό μνημόσυνο στον ήρωα της επανάστασης στρατηγό Ιωάννη Μακρυγιάννη.

μόσυνο ο
τσιώτης.

Τέλος, ακολούθησε τρισάγιο και κατάθεση στεφάνων από τον Σεβασμιώτατο, τους τοπικούς άρχοντες και Συλλόγους, στο μνημείο του στρατηγού Ιωάννη Μακρυγιάννη, που βρίσκεται στην είσοδο του χωριού Κροκυλείου.

Ακολουθεί η ομιλία του Πρωτοσυγκέλλου:

Η Πίστη του Μακρυγιάννη στον Θεό και την Εκκλησία

Σεβασμιώτατε, αξιότιμοι άρχοντες του ευλογημένου αυτού τόπου και της ευλογημένης παρά Θεού πατρίδος μας. Σαν τούτη τη γη που πατούμε, δεν υπάρχει άλλη γη. Σαν τούτο το χώμα δεν υπάρχει όπου γης άλλο χώμα. Διότι τούτο είναι σμιλεμένο με το αίμα των Αγίων της πίστεώς μας και των ηρώων της πατρίδας μας. Όποια πέτρα και να σηκώσουμε θα βρούμε από κάτω οστά ηρώων, Αγίων και Μαρτύρων που πάλεψαν, πολέμησαν και έδωσαν τη ζωή τους για να υπάρχει μία Ελλάδα ελεύθερη και Χριστιανική.

Όποιος μελετά την ιστορία του τόπου μας χωρίς γυαλιά διαφόρων χρωμάτων, θα δει αβίαστα αυτή την αλήθεια στην καρδιά και στους πόθους των βασανισμένων προγόνων μας.

Οι αγωνιστές του Εθνικού αγώνος έβρισκαν στην Ορθόδοξη Πίστη τους τον πιο ισχυρό μοχλό αντίστασης κατά της τουρκικής σκλαβιάς, καθώς και το μεγαλύτερο όραμα διεξόδου προς την ελευθερία, κάτι που εκφράζει το δίστιχο που όλα τα στόματα των σκλαβωμένων Ελλήνων αναφωνούσαν: «Βοήθα μας Άη Γιώργη και ‘συ Άγιε Κοσμά, να πάρουμε την Πόλη και την Αγιά Σοφιά». Οι αγωνιστές του ’21 ως κύριο στόχο τους είχαν, να φύγει η ημισέληνος από την Αγιά Σοφιά και να υψωθεί ξανά ο Τίμιος Σταυρός. Γι’ αυτό και όταν έπιασαν τα όπλα όλοι μαζί ορκίστηκαν, θα αγωνιστούμε «πρώτα για του Χριστού την Πίστη την Αγία και μετά για της Πατρίδας την ελευθερία».

Αυτή την αλήθεια επιβεβαιώνει και όλη η ζωή του αγωνιστή και ήρωα της Επαναστάσεως του ’21 στρατηγού Γιάννη Μακρυγιάννη. Ο οποίος γεννήθηκε εδώ στο τόπο αυτό. Εδώ είδαν τα μάτια του το πρώτο φως του ηλίου και εδώ ανέπνευσε για πρώτη φορά τον αέρα της Δωρίδος. Γιάννης Μακρυγιάννης, ο άγιος της Επαναστάσεως. Στο ένα χέρι είχε το κομποσχοίνι και στο άλλο το σπαθί. Μέσα από τα πολλά απομνημονεύματά του, συλλέξαμε ολίγα, διότι είναι πάρα πολλά που μαρτυρούν ότι οι αγωνιστές του ’21, δεν έχουν καμία σχέση με την Γαλλική Επανάσταση. Εδώ Έλληνες αγωνίζονται εναντίον ξένου σκληρού και αλλόθρησκου δυνάστη, εκεί για ιδιοτελή συμφέροντα. Εδώ αγωνίζονται για του Χριστού την Πίστη την αγία. Κλήρος, μοναχοί, λαός ξεσηκώνονται όλοι μαζί κατά των βαρβάρων και κατακτητών της χώρας μας.

Εκεί ο αγώνας τους είναι ταξικός και συχνά υποδαυλιζόμενος από παράγοντες σκοτεινούς. Πλούσιοι κατά φτωχών και σύντομα λαμβάνει αντικληρικό χαρακτήρα. Πολέμησαν οι Γάλλοι επαναστάτες την Εκκλησία. Εδώ του Χριστού η Εκκλησία μάχεται και είναι στην πρώτη θέση του αγώνα, μαζί με τον λαό. Κι όπου υπήρξαν προδοτικές εξαιρέσεις ήταν πάντα εξαιρέσεις. Ράσο και φουστανέλα ενωμένα έδιωξαν και διέλυσαν την σκλαβιά 400 ετών.

Ας αφήσουμε όμως τον στρατηγό Γιάννη Μακρυγιάννη να μας μιλήσει ο ίδιος για την πίστη του αυτή μέσα από τα γραπτά του κείμενα. Όταν ο Ιμπραήμ επιτέθηκε κατά της Πελοποννήσου ανατέθηκε σε αυτή την κρίσιμη ώρα στον Μακρυγιάννη να τον αναχαιτίσει. Λίγοι Έλληνες μέσα στο Νιόκαστρο της Πύλου, και χιλιάδες ο στρατός του Ιμπραήμ. Γράφει ο Μακρυγιάννης, «πήρα τον παπά και μάς εξομολόγησε έναν-έναν. Έκανε λειτουργία τα μεσάνυχτα και μεταλάβαμε..».

Το ακούτε Έλληνες του 2021; Ζήτησε δύναμη και βοήθεια ο Μακρυγιάννης από τα ιερά Μυστήρια της Εκκλησίας μας. Έμπρακτη βοήθεια με εξομολόγηση και Θεία Κοινωνία, πριν ξεκινήσει ο ένοπλος αγώνας. Γράφει αλλού, δείχνοντας έτσι ότι ο αγωνιστής του 1821 ήταν πιστός και άνθρωπος της Εκκλησίας και του Θεού: «Έρχεται πάντοτε ο δεσπότης της Μενδενίτσας και εξομολογεί εμένα και την οικογένειά μου».

Σε μία μάχη που δίδει κατά του Ιμπραήμ στους Μύλους, ο Τούρκος είχε χιλιάδες στρατό, και ο στρατηγός Μακρυγιάννης είχε μόνο 300 άνδρες. Έρχεται ο Γάλλος Ναύαρχος Δεριγνύ και ζητά από τον στρατηγό Μακρυγιάννη να μην αντισταθεί (τότε τα συμφέροντα Γαλλίας, Αγγλίας και Ρωσίας έγερναν προς την πλευρά των Τούρκων) διότι ο αγώνας τους είναι από την αρχή χαμένος. Τι θα μπορέσουν να κάνουν 300 άνθρωποι όταν απέναντί τους έχουν τις χιλιάδες στρατού του Ιμπραήμ; Ο Γάλλος ζητά από τον Μακρυγιάννη να υποχωρήσουν και να φύγουν. Τότε ο Μακρυγιάννης με λεβεντιά του απαντά, «Ναύαρχε, το ξέρω ότι εμείς και οι θέσεις μας είναι αδύνατες, όμως είναι δυνατός ο Θεός μας που μας προστατεύει». Εδώσαμε την μάχη, λέγει ο Μακρυγιάννης, και νικήσαμε. Ο στρατός του Ιμπραήμ Πασά υποχώρησε άτακτα, αφήνοντας πίσω εκατοντάδες νεκρούς Τούρκους.

Μετά την απελευθέρωση της Ελλάδος, ο Μακρυγιάννης βλέπει ότι οι ξένες δυνάμεις θέλουν να χειραγωγήσουν αυτές την Πατρίδα μας. Βλέπει τους κινδύνους. Βλέπει ότι οι ξένοι πολεμούν την Ορθοδοξία, τις παραδόσεις, τα ελληνικά ήθη και έθιμα, την οικογένεια και προσπαθούν με διάφορους τρόπους να κερδοσκοπούν εις βάρος της ελεύθερης Ελλάδος. Τότε ο Μακρυγιάννης σήκωσε φωνή και είπε: «Όταν μου πειράξουν την Πατρίδα και την Θρησκεία μου, θα μιλήσω, θα ενεργήσω, και ότι θέλουν ας μου κάνουν…».

Μία συζήτηση του Μακρυγιάννη με τον Γάλλο περιηγητή Μαλέρμη αποκαλύπτει τις εχθρικές διαθέσεις των Δυτικών Δυνάμεων κατά της Εκκλησίας μας και της Ορθοδοξίας μας, όταν ο Γάλλος του είπε «εσάς τους Έλληνες θα σας βλάψει η θρησκεία σας, που είναι τυπωμένη βαθιά μέσα σας…». Και ο Μακρυγιάννης απαντά: «χωρίς αρετή και θρησκεία δεν σχηματίζεται κοινωνία και βασίλειον. Και τον πολύτιμον θησαυρόν πού είναι η θρησκεία μας τον κρατήσαμε τόσα χρόνια κάτω από τον τουρκικό ζυγό. Δεν τον παραδίδουμε τώρα, ούτε και θα τον περιφρονήσουμε αυτόν το θησαυρόν. Ό,τι και να μου λες δεν τα δέχομαι, δεν σαλεύει το μάτι μου».

Η πίστη του Μακρυγιάννη φαίνεται και μέσα στη δεύτερη συλλογή κειμένων του, με τίτλο «Οράματα και θαύματα». Εκεί αποκαλύπτει τις καθημερινές προσευχές του το πρωί και το βράδυ. Μας αναφέρει σχετικά: «συνέχιζα τις μετάνοιες το μεγαλοβδόμαδον… Την Μεγάλη Τετάρτη και την Μεγάλη Παρασκευή να κάνω από 3.300 μετάνοιες το μερόνυκτον… Και 100 με το κομποσχοίνι μου και πήγαινα στην δουλειά μου και όταν γύριζα συνέχιζα για να ευχαριστήσω τον Θεό ο αμαρτωλός». «Όταν παρακαλιέμαι ο αμαρτωλός στην Θεοτόκο και στους Αγίους μας και ζητώ να πρεσβεύουν εις στην Αγία Τριάδα (…) βλέπω την Θεοτόκο τότε να παρακαλεί και να κάνει αγώνα με τις πρεσβείες της προς τον Κύριο για να σώσει όλους εμάς. Δεν μπορώ να σας περιγράψω με λόγια αυτά που βλέπω, διότι τα δάκρυα από τα μάτια μου δεν με αφήνουν να τα δω καθαρά και να σας τα περιγράψω. Δεν γνωρίζουμε οι Έλληνες τι δώρο πολύτιμον έχουμε εμείς οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί και δεν γνωρίζουμε τι μας έχει δώσει ο Θεός. Δυστυχώς μας τυφλώνει η κακία μας, η ιδιοτέλειά μας και χανόμαστε αδίκως εδώ και εις την άλλην ζωήν. Φεύγουμε μακριά από τον Θεό και εργαζόμαστε τα έργα του διαβόλου».

Ο στρατηγός Μακρυγιάννης είναι επίσης γνήσιος εκφραστής των αισθημάτων του ελληνικού λαού και δεν φοβάται να εκφραστεί δημόσια για τις ατιμίες των ηγετών των Μεγάλων Δυνάμεων της Δύσης. Γράφει ο Μακρυγιάννης στα Απομνημονεύματά του: «Του κάκου κοπιάζετε. Αν δεν υπάρχει σε εσάς αρετή, να ξέρετε ότι υπάρχει η δικαιοσύνη του Θεού, του αληθινού Βασιλέα. Ότι την Πατρίδα μας την έσωσε η δικαιοσύνη του Θεού

και θέλει να μας σώσει και πάλι. Διότι όσα είπε ο Θεός είναι όλα δίκαια και αληθινά και τα δικά σας είναι όλα δόλια ψέματα. Και όλοι οι έντιμοι Έλληνες δεν θέλει κανένας ούτε να σας ακούσει, ούτε να σας δει, διότι μας φαρμάκωσε η κακία σας…».

Ο Μακρυγιάννης δίκαιος αγωνιστής και πιστός χριστιανός δεν φοβάται να πει την αλήθεια προς τους αρχηγούς των Μεγάλων Δυνάμεων με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Είναι πρόθυμος για την αλήθεια και την θρησκεία του, όπως και για την πατρίδα του, να θυσιαστεί και να πεθάνει. Ο Γιάννης Μακρυγιάννης, δίκαιος όπως πάντα και ειλικρινής, δεν διστάζει να πει πικρές αλήθειες στον αγωνιστή φίλο του Γιάννη Γκούρα, για όλα τα ελαττώματά του, για την φιλοχρηματία του και την κακή διαχείριση των πραγμάτων. Λέγει ο Μακρυγιάννης τον Γκούρα: «Αν τύχει και βγούμε ζωντανοί από αυτόν τον αγώνα, δεν θέλω πια την φιλία σου. Σε συμβούλεψα να μην ενοχλείς και να μην κλέβεις τον κόσμο. Δεν με άκουσες. Τι θα τα κάνεις λοιπόν τώρα τόσα χρήματα που απέκτησες με άνομο τρόπο; Είδες οι φίλοι σου σε άφησαν μονάχο σου. Οι ίδιοι οι φίλοι σου σε έσπρωξαν και να σκοτώσεις τον Οδυσσέα Ανδρούτσο. Τον Οδυσσέα που σου είχε σταθεί σαν πατέρας σου και σε είχε ευεργετήσει. Όλα αυτά τα έκανες για τα καταραμένα τα χρήματα. Μάθε όμως ότι ο άνθρωπος δεν πλουτίζει μόνο από τα χρήματα, αλλά και από τα καλά του έργα, τις αρετές και τις καλές του πράξεις». (Βλέπε βιβλίο Πινακοθήκη των Ηρώων του 1821 «ο Μπάρμπα-Γιάννης ο Μακρυγιάννης. Εκδόσεις Στρατίκη).

Συνεχίζει ο ιστορικός στον διάλογο μεταξύ Μακρυγιάννη και Γκούρα αναφέροντας τα εξής: «ο Γκούρας τον άκουγε με σκυμμένο κεφάλι και σε μία στιγμή δάκρυα ανάβλυσαν σαν από τα μάτια του. Σίγουρα τον έτυπτε η συνείδησή του για την δολοφονία του Οδυσσέα Ανδρούτσου. Ύστερα ο Γκούρας αναστέναξε βαθιά και είπε με συντριβή: «Έχεις δίκιο να με κατηγορείς αδελφέ. Σου υπόσχομαι ότι αν ζήσω, θα κόψω κάθε σχέση με αυτούς που μου έκαναν τον φίλο και με πρόδωσαν. Και όσο για τα χρήματα που έχω, σου δίνω τον λόγο μου πως θα τα ξοδέψω χτίζοντας σχολεία και κάνοντας διάφορα έργα για την πατρίδα». Τότε ο Μακρυγιάννης τον αγκάλιασε, τον φίλησε και του είπε: «Σου λέγω μέσα από την καρδιά μου πώς ύστερα από όλα αυτά που μου είπες σε θεωρώ ξανά αδερφό μου»».

Αυτός ήταν ο Γιάννης Μακρυγιάννης ο άγιος της Επαναστάσεως του ’21. Ο άνθρωπος που είχε στην καρδιά του Χριστό και Ελλάδα, όπως όλοι οι αγωνιστές του ’21.

Σεβασμιώτατε, άρχοντες και λαέ της Δωρίδος. Ο τόπος, η πατρίδα μας, η Ελλάδα μας, έχει σήμερα όσο ποτέ άλλοτε ανάγκη από τέτοιους άντρες με υψηλό θρησκευτικό και πατριωτικό φρόνημα. Άνδρες που δεν επιδιώκουν την εξουσία για να εξυπηρετούν ιδιοτελή συμφέροντα. Άνδρες που δεν πάσχουν από τα πάθη της φιλοχρηματίας, της φιλοδοξίας και της

αρχομανίας. Αλλά από άνδρες που αγαπούν τον Θεό, τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, την Εκκλησία Του και την χιλιοπροδομένη και χιλιοματωμένη πατρίδα μας. Ενώπιόν μας υψώνεται μία τέτοια μορφή, την οποία τιμούμε σήμερα. Αξίζει όλοι να την μιμηθούμε αν θέλουμε ο τόπος και η χώρα μας να προκόψει και να ζήσει ελεύθερη. Διότι σήμερα εορτάζουμε μεν τα 200 χρόνια της Ελευθερίας μας από την τουρκική σκλαβιά, αλλά ζούμε σε μια πατρίδα που σκλαβώθηκε ξανά όχι στον τουρκικό ζυγό, αλλά στα μεγάλα οικονομικά μπλοκ και συμφέροντα της Δύσης.

Χωρίς τον Μακρυγιάννη η Επανάσταση του ’21 θα ήταν πιο αδύναμη και ίσως να είχε και άλλη εξέλιξη και πορεία. Ο Μακρυγιάννης είναι ο φάρος που φώτισε το παρελθόν, φωτίζει το παρόν και δείχνει τον δρόμο για ένα ένδοξο μέλλον. Ο τόπος έχει ανάγκη από ήρωες, Μάρτυρες και Αγίους στο ύψος ενός Μακρυγιάννη. Αιωνία η μνήμη όλων όσων θυσιάστηκαν για να ζούμε εμείς ελεύθεροι. Ας μιμηθούμε την πίστη, τον ηρωισμό τους, τους αγώνες τους, για να αποτινάξουμε τους νέους ζυγούς που οι ξένες δυνάμεις επέβαλαν στη χώρα μας. Ζήτω η πατρίδα μας, ζήτω η Ελλάδα μας, ζήτω η Ορθοδοξία μας.